

πρόσκληση

**Παρασκευή,
18 Νοεμβρίου 2016
ώρα 15:30-17:00**

Αμφιθέατρο Πεύκιος Γεωργιάδης,
Κτήριο Ανδρέας Θεμιστοκλέους,
Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου,
Οδός Αθηνών, Λεμεσός

Το Τμήμα Γεωπονικών Επιστημών, Βιοτεχνολογίας
και Επιστήμης Τροφίμων του Τεχνολογικού
Πανεπιστημίου Κύπρου σας προσκαλεί
σε ημερίδα με θέμα:

**Η ελαιοκαλλιέργεια στις νέες χώρες:
παρούσα κατάσταση και προοπτικές**

Δρ. Κων. Χαρτζουλάκης
Γεωπόνος - ερευνητής
τ. Δ/ντής Ινστιτούτου Ελιάς και Υποτροπικών Φυτών Χανίων

Πληροφορίες:
Δρ. Γεώργιος Μαγγανάρης
τηλ.: 25 002307

Βιογραφικό

Κων/νου Σ. Χαρτζουλάκη, MSc, PhD

Τακτικός ερευνητής, τ. διευθυντής του Ινστιτούτου Ελιάς & Υποτροπικών Φυτών Χανίων, σύμβουλος σε διάφορες χώρες (Κίνα, Πακιστάν, Ιράν, Ιορδανία, κλπ). Έχει πολυετή εμπειρία σε θέματα ελαιοκομίας, ορθολογικής διαχείριση υδατικών πόρων στη γεωργία, το σχεδιασμό συστημάτων άρδευσης την αντοχή των καλλιεργειών στα άλατα και την χρήση των υποβαθμισμένων νερών για άρδευση (υφάλμυρα, βιολογικού καθαρισμού, κλπ.) Έχει συμμετάσχει σε 32 ανταγωνιστικά προγράμματα της Ε.Ε. και του Διεθνούς Συμβουλίου Ελαιοκομίας (ΙΟC). Είναι επίσης κριτής (reviewer) σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και

προσκεκλημένος ομιλητής σε πάρα πολλά εθνικά και διεθνή συνέδρια. Είναι μέλος της International Society of Horticultural Science (ISHS), του International Water Association (IWA), πρόεδρος της Ομάδας Εργασίας (WG) 'Saline Water Management and Water Reuse', της CMIR (Commission of Irrigation) της ISHS από το 2007-2015 και μέλος του ΓΕΩΤΕΕ και της ΕΕΕΟ.

Έχει οργανώσει στα Χανιά το '2nd International Symposium on Irrigation of Horticultural Crops' από 8-13/9/1996, το διεθνές workshop 'Photosynthesis in a changing world' 27/5-4/6/2003 της Ε.Ε, το 23ο Επιστημονικό Συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας της Επιστήμης Οπωροκηπευτικών (ΕΕΕΟ) 'Η Αγροτική Παραγωγή στο Νέο Ευρωπαϊκό Περιβάλλον' από 23-26/10/2007 και το 4ο Παγκόσμιο Συνέδριο 'Olive culture, Biotechnology and Quality of Olive Tree Products' (OLIVEBIOTEQ 2011) στα Χανιά από 30/10-4/11-2011.

Έχει δημοσιεύσει πάνω από 56 ερευνητικές εργασίες σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά του Science Citation Index (SCI), περίπου 160 εργασίες σε πρακτικά συνεδρίων και workshops και 16 άρθρα ανασκόπησης και κεφάλαια σε βιβλία. Είναι εκδότης του Acta Horticulturae 449 (ISBN: 90 6605 869 2, Vol. I & II), των Πρακτικών του 13ου Συνεδρίου της ΕΕΕΟ (ISBN 978 960 88296 5 7, τόμοι 1 & 2) και των Proceedings of OLIVEBIOTEQ 2011 (ISBN 978 618 80367-2-7, Vol. 1 & 2) και του βιβλίου 'Ακολουθώντας τα Αποτυπώματα της Ελιάς' (ISBN 978-960-93-5714-2). Άρθρα του έχουν δημοσιευθεί στις εφημερίδες 'Ελευθεροτυπία', 'Τα Νέα', 'Έξουσία', 'Real News', 'Παραγωγή', 'Χανιώτικα Νέα', 'Κήρυξ', 'Άγώνας' και 'Πατρίς'.

Περίληψη ομιλίας

Η ελιά είναι ιθαγενές δένδρο της Μεσογειακής λεκάνης και η καλλιέργεια της για παραγωγή λαδιού πηγαινει πάνω από 5000-6000 χρόνια πίσω στην περιοχή. Ωστόσο μετά το 2ο Παγκόσμιο πόλεμο η καλλιέργεια της ελιάς άρχισε να επεκτείνεται και σε άλλες περιοχές, εκτός της μεσογειακής λεκάνης, με παρόμοιες κλιματολογικές συνθήκες όπως η Καλιφόρνια, η Αργεντινή, η Χιλή, το Περού, η Ουρουγουάη και το Μεξικό, η Ν. Αφρική, η Κίνα, η Ινδία, η Αυστραλία και η Ν. Ζηλανδία. Πολλές από αυτές τις χώρες στο παρελθόν σημείωσαν σημαντικές επιτυχίες με άλλα παραδοσιακά μεσογειακά προϊόντα όπως το κρασί (Αργεντινή, Χιλή, Αυστραλία, Καλιφόρνια) και επικειρουν την τελευταία δεκαετία να δημιουργήσουν ευνοϊκές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της εγχώριας παραγωγής. Σήμερα καλλιεργούνται 110.000 ha στην Αργεντινή, 24.000 ha στη Χιλή, 14.200 ha στο Περού, 9.700 ha στη Ουρουγουάη, 9.300 ha στο Μεξικό, 20.000 ha στην Καλιφόρνια, 2.500 ha στη Ν. Αφρική, 35.000 ha στην Αυστραλία, 25.000 ha στην Κίνα και 5.000 ha στην Ινδία. Στις περισσότερες χώρες πάνω από το 80% των νέων ελαιώνων είναι υπερ-εντατικής φύτευσης (140-190 φυτά/στρ.) και οι υπόλοιπες εντατικής (30-50 φυτά/στρ.) και οι κυριότερες ποικιλίες είναι η ισπανικές Arbequina και 'Picual', οι Ιταλικές 'Frantoio', 'Coratina' και 'Arbosana', η Ισραηλινή 'Barnea' και άλλες μεταξύ των οποίων και η 'Κορωνέικη'. Η συνολική παραγωγή ελαιόαδου στις παραπάνω χώρες δεν υπερβαίνει τους 82.000 τόνους. Τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα δεν είναι ιδιαίτερα ικανοποιητικά (λόγω οριακών κλιματολογικών συνθηκών, κτλ.) και οι πιθανές τεχνολογικές εξελίξεις (δημιουργία νέων ποικιλιών, μέθοδοι καλλιέργειας, κτλ.) ενδεχομένως δεν θα επιτρέψουν τα επόμενα χρόνια την δημιουργία δυναμικών κλαδών ελαιοπαραγωγής στις χώρες αυτές. Μεσοπρόθεσμα η εμφάνιση των νέων χωρών δεν θα διαταράξει τις ισορροπίες προσφοράς-ζήτησης που επικρατούν στις διεθνείς αγορές, αφού το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής τους θα συνεχίσει να απευθύνεται στην ταχύτατα διευρυνόμενη εσωτερική τους αγορά.